

F. t. l. vedr. finansiel virksomhed og forskellige andre love

supplerende sikkerhedsstillelse, skal dette ligeledes registreres hos Finanstilsynet.

Det følger af 2. pkt., at supplerende sikkerhed skal stilles i form af de aktivtyper, der er opregnet i § 152 c, stk. 1, nr. 2-7, i lov om finansiel virksomhed.

Efter 3. pkt. finder § 152 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed tilsvarende anvendelse, således at den supplerende sikkerhed kan stilles i form af andre aktiver end de i § 152 c, stk. 1, nr. 2-7, nævnte.

For at give instituttet bedre muligheder for at leve op til kravet om at stille supplerende sikkerhed, er der i forslaget til § 2 j givet adgang til, at instituttet kan optage såkaldt »seniorgæld«. Seniorgæld er en form for kapital optaget på særlige vilkår. Herved får institutterne mulighed for at fremskaffe den ekstra kapital billigere, end de ellers ville have kunnet.

Forslaget til § 2 i, stk. 2, fastsætter, at hvis instituttet ikke stiller supplerende sikkerhed, således at værdien af aktiver mindst svarer til værdien af de udstedte særligt dækkede obligationer, så mister alle obligationer udstedt i det pågældende kapitalcenter betegnelsen »særligt dækkede obligationer«.

Efter § 2 i, stk. 3, kan Finanstilsynet tillade, at obligationerne igen betegnes »særligt dækkede obligationer«, hvis obligationerne efterfølgende på ny opfylder kravene for at være særligt dækkede obligationer. Det kan eksempelvis ske, hvis instituttet på et senere tidspunkt stiller den nødvendige supplerende sikkerhed, eller hvis værdien af de aktiver, der ligger til sikkerhed for obligationerne, stiger, f.eks. fordi de belånte skibes værdi stiger, så den faktiske belåning af skibene ikke længere overstiger de tilladte belåningsgrænser.

Det er en forudsætning for, at Finanstilsynet kan tillade, at betegnelsen »særligt dækkede obligationer« genvindes, at instituttet dokumenterer, at kravene er opfyldt. Ved Finanstilsynets vurdering af, om nogle obligationer kan få betegnelsen »særligt dækkede obligationer« tilbage, indgår, om instituttet er betryggende indrettet og har de nødvendige procedurer for at kunne opfylde de krav, der stilles til at forvalte særligt dækkede obligationer i overensstemmelse med lovens krav.

Hvis instituttet har mistet sin tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer, jf. forslaget til § 2 c, stk. 2, kan obligationerne få betegnelsen tilbage, selv om instituttet ikke har ansøgt om eller generhvervet tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer.

Finanstilsynet vil etablere et nationalt register, hvor alle udstedelser af særligt dækkede obligationer skal registreres. Dette register skal være offentligt tilgængeligt. Tilsvarende skal det registreres, hvis allerede

udstedte obligationer mister status som særligt dækkede obligationer. Såfremt der etableres et fælles europæisk register, skal forholdet mellem dette og et nationalt register reguleres nærmere.

Efter det foreslåede stk. 1, skal der stilles supplerende sikkerhed, hvis værdien af aktiverne i et kapitalcenter bliver utilstrækkelig. Hvis en sådan sikkerhedsstillelse sker i tiden op til en konkurs, kunne der opstå et problem i relation til konkurslovens omstødelsesregler.

For at imødegå noget sådant, er det i § 2 i, stk. 4, fastsat, at omstødelse af sikkerhedsstillelse som udgangspunkt ikke kan ske. Omstødelse kan dog ske efter konkurslovens § 70 eller § 72, hvis sikkerhedsstillelsen ikke fremstod som ordinær. En tilsvarende bestemmelse kendes på det finansielle område fra § 58 i i lov om værdipapirhandel m.v.

Bestemmelsen er nødvendig for at sikre, at indehaverne af obligationer fyldestgøres bedst muligt.

§ 2 j

Forslaget til § 2 j, stk. 1, fastsætter, at instituttet kan optage lån til brug for kravet i § 2 i, stk. 1, om, at instituttet skal stille supplerende sikkerhed, hvis de aktiver, der ligger til grund for udstedelsen af en særligt dækket obligation, ikke længere svarer til værdien af de udstedte obligationer. De midler, der fremkommer ved denne type lån, betegnes populært »seniorgæld«. Låneoptagelse efter § 2 j kan ske både før og efter kravet om at stille supplerende opstår.

Seniorgæld kan alene anvendes til brug for kravet om at stille supplerende sikkerhed. Seniorgæld er således ikke tilladt som et alternativt finansieringsinstrument til særligt dækkede obligationer.

I § 2 j, stk. 2, fastsættes, at det skal fremgå af låneaftalen, hvilket kapitalcenter lånemidlerne optaget efter stk. 1 skal henføres til. Kravet er begrundet i, at det skal være muligt for kreditor at spore de enkelte låneoptagelser af seniorgæld tilbage til det enkelte kapitalcenter.

I § 2 j, stk. 3, fastsættes, at de lånemidler, som instituttet har optaget til brug for at stille supplerende sikkerhed, jf. stk. 1, skal placeres i tilsvarende aktivtyper, som kan anvendes til sikkerhedsmæssig afdækning af de særligt dækkede obligationer.

Derudover skal aktiverne fra det tidspunkt, hvor lånet optages, placeres på en særskilt konto, i et særskilt depot eller på anden måde mærkes som hidrørende fra det pågældende lån. Såfremt instituttet endnu ikke har erhvervet aktiver for de lånte midler, skal disse midler placeres på en særskilt konto. Har instituttet derimod